

SÄKENIÄ

Sosialistinen Kuukausijulkaisu

Ilmestyy kuukausittain, Fitchburgissa, Mass., Raivaajan kustannuksella

ALEX COLEMAN, toimittaja

Avustajia: N. R. af Ursin, A. B. Mäkelä, Yrjö Sirola y. m.

Published every Month, by Raivaaja Pub. Co., Fitchburg, Mass.

Valkoinen orjuus

Tuskin mikään nykyajan yhteiskunnallinen ilmiö on ollut niin yleisen ja paljon tutkimisen alaisena viime aikoina kuin niin kusuttu "valkoinen orjuus." Jokaisessa Yhdysvaltojen huomatuimmassa kaupungissa on joko valtion, hallituksen tai jonkun "yleistä hyvää" harrastavan yhdistyksen valitsema valiokunta tutkinut tätä kysymystä löytääkseen syyn siihen, miksi tuo kauhea, koko yhteiskunnan juuria mädättävä pahe yhä kasvaa.

Näiden tutkimusten tulokset kaikkialla ovat olleet samanlaiset. On ilmennyt ensiksikin se seikka, että kiihoittimina tyttökaupan nopeaan kasvamiseen on liikevoitto ja toiseksi että naisten alhaiset palkat ja kurjat työ- ja asuolosuhteet joko suorastaan pakottavat naisia prostitutsioonin tai tekevät heistä helposti pyydystettävää saalista tyttökaupan harjoittajille. Vielä kolmaskin seikka on ilmennyt näissä tutkimuksissa, ja se on, että prostitutsioonilla on huomattava osansa kapitalistisessa politiikassa, että niillä henkilöillä, jotka tavalla tai toisella saavat liikevoittoa tästä hir-

vittävästä paheesta, on huomattava määräämisvalta kaupunkien hallituksissa.

Räikeänä todistuksena siitä kuinka läheisessä yhteydessä prostitutsioni ja tyttökauppa ovat kapitalistisen hallituksen kanssa, on se, että tämän paheen olemassa oloa on yritetty peittää ja estää tulemasta yleisen huomion alaiseksi. Vuonna 1910 sensuroitiin hallituksen virallinen kertomus tyttökaupasta Yhdysvalloissa. Sensuroitu kertomus tunnetaan nimellä "senatin asiakirja no. 198." Sitä ehdittiin jakaa ulos vain pieni määrä, kun sen jakaminen kiellettiin. Sen jälkeen ei hallituksen väenlaskutilastoja kerättyä ole prostitueeratuista naisista tehty erityistä tilastoa. Heitä ei ole luokitettu erikseen vaan laskettu kotona olevien naisten lukuun, joilla ei ole mitään ammattia.

Mutta kuten kuluneet vuodet ovat osoittaneet, asia ei ole pysynyt salassa. Tutkijatoimikuntain kertomukset ovat sisältäneet aivan samoja asioita, mitä senatin asiakirja n:o 198 sisälsi. Ja sanomalehtien kautta näiden kertomusten

sisältö on selostettu suurelle yleisölle. Philadelphiassa äskettäin kielsivät poliisiviranomaiset sellaisen kertomuksen postissa lähettämisen, "kiellettyä" painotuotteena. Tätä kertomusta oli eräs kirkkokunta painattanut kymmenen tuhatta kappaletta ja aikoi sen avulla tehdä tietyksi kuinka laajalle prostitutsioni ja tyttökauppa ovat levinneet Philadelphiassa.

Toukokuussa julkaisi "Bureau of Social Hygiene*)" kertomuksen prostitutsionista New Yorkissa. Tämän kertomuksen mukaan Manhattani**) on viisitoista tuhatta prostituerttua naista. Ja niiden miesten ja nuorukaisten luku, jotka päivittäin käyttävät näitä naisia Manhattaniassa on vähintään sata viisikymmentä tuhatta. Kutakin naista päivässä käyttää noin 10—15 miestä. Syracuseessa, N. Y. ja Chicagossa kerätyt tilastot osoittavat, että näissä kaupungeissa niiden miesten luku, jotka kutakin prostituerttua naista päivässä käyttävät on jokseenkin sama kuin New Yorkissakin.

Manhattaniassa on 1,606 paheenasäätä eri osissa tätä kaupunginosaa. 1,172 paheenasäätä löytyi tutkimuksen aikana 575 vuokrakarsarmista. Helmikuulla v. 1912 otettu väenlasku kahdestakymmenestä seitsemästä näistä vuokrakarsarmeista, joissa pahetta harjoitetaan, osoittaa että niissä asui silloin 425 alle kuudentoista vuotiaslasta.

Tutkijatoimikunta myöskin löysi yhdeksänkymmentä hotellia, joissa harjoitetaan prostitutsionia. Kussakin hotellissa ovat naisensa, joi-

*) Vakituinen paheita tutkiva toimikunta, jonka puheenjohtajana on John D. Rockefeller nuorempi.

**) Manhattani on osa New Yorkin kaupungista.

den ei sallita harjoittaa liikettään toisissa samanlaisissa hotelleissa.

Hieromalaitoksissa (massage parlors) harjoitetaan myöskin hyvin paljon prostitutsionia. "Viime vuosien kuluessa ovat hieromalaitokset nopeaan lisääntyneet," sanotaan kertomuksessa. "Niitä on nykyään Manhattaniassa neljättä sataa. Monessa näissä laitoksissa ei yritetäkään peittää sen liikkeen todellista luonnetta, mitä niissä harjoitetaan."

Läheisessä yhteydessä varsinaisten prostitutsionilaitosten kanssa ovat kapakat, konserttitalit, kabarettinäyttelyt, tanssisalit, ilveilyteatterit, huvipuistot, ja huvilivat. Kapakan perähuone useinkin on mitä kurjimman alennustilan näyttämönä. Useissa näissä tekevät naiset aivan julkista kauppaa.

Yleiset tanssisalit ovat tavallisesti tyttöjen pyydyspaikkoja, joissa orjakauppiat tekevät työtään. Näissä tanssisaleissa käy nuoria tyttöjä, joista toiset ovat vielä aivan viattomia ja toiset eivät vielä vallan syväle vajonneita, ja myöskin nuoria miehiä, jotka eivät ole vielä paheisiin kokonaan uponneita. Näissä tanssisaleissa ovat niin kutsutut "kadetit" (tyttöjen pyydystäjät) aina työssään. He tavallisesti ovat hienokäyttöisiä, hyvin puettuja ja osaavat esiintyä tuntemattomille miellyttävästi. Heidän tavallisin keinonsa viekotella nuoria viattomia tyttöjä on se, että he tekeytyvät rakastuneiksi ja siten saavat tyttöjä pauloihinsa. Useissa tanssisaleissa, kuten ilmeni Chicagossa pidetyssä kuulustelussa, juovutetaan tytöt huumaavilla juomilla ja käytetään suoraa väkivaltaa.

Eivät enään porvaritkaan aina väitä, että kukaan nainen menisi tietensä ja vapaaehtoisesti prostitu-

eratuksi, vaikka se pintapuolin katsoen useassa tapauksessa selmaiselta näyttää.

New Yorkin tutkijatoimikunnan kertomuksessa sanotaan: "On turhaa selittää tätä ilmiötä sillä pe-

"Näyttää siltä, että ei hyvin usein tapahdu sitä, että nainen valitsee tämän elämän pelastukseen nälkäkuolemasta, mutta totta on se, että suurin osa prostituutaista naisista tulee ammattitaidot-

Valkoinen orja

rusteella, että se johtuu ihmisluonteen heikkoudesta. Ihmisluonne ei vaadi niin paljoja ja niin kauheita uhreja. Siihen on syynä kavalu, julkeus, ja armoton riistäminen. ...

tomien työläisnaisten keskuudesta." Siis niiden naisten keskuudesta, jotka ansaitsevat kaikista vähimmän palkkaa.

Pahepesien pitäjistä ja tyttöjen pyydystäjistä sanotaan: "Nämä

miehet ja naiset ovat tunnetun julkeita. Kavaluudella ja rahan avulla he tavallisesti kiertävät lait... Suurin osa heistä on koko ikänsä harjoittanut tyttöjen pyydystämistä ja paheenpesän pitämistä. He ovat toimineet Argentinassa, Brasiliassa, Cubassa, Canadassa, Alaskassa ja kaikissa tämän maan suurimmissa kaupungeissa. ... Yksi heidän keskuudessaan täällä on 'kuingas' ja hänellä uskotaan olevan suuren vaikutusvallan viranomaisiin. Hän määrää, josko voidaan pitää julkisia pahepesiä vaiko salaisia.

"Joka tapauksessa tytöt ovat ehdottomasti orjia. Se ei aina merkitse sitä, että heidät pidetään lukittujen ovien takana, mutta löytyy niin paljon muita keinoja millä nämä julmurit pitävät tyttöjä valtansa alaisina."

Kolmenkymmenen paheenpesän vuotuinen voitto Manhattanissa on vähintään \$2,000,000 ja siihen ei ole luettuna vielä väkijuomista ja tupakasta kiskottu voitto, joita viimeainituita nautintoaineita näissä laitoksissa myydään tavattoman korkeista hinnoista. Chicagossa on toista sataa hotellia, jotka vuosittain maksavat suuria summia politikoitsijoille ja viranomaisille vallasta ja suojeluksesta. Eteläpuolen punasenlyhdyn osastossa on parisataa samallaista hotellia, jotka maksavat suojeluksesta vuosittain \$250,000. Pari tällaisen hotellin pitäjää Chicagossa on sanoneet maksaneensa \$10,000 vaalirahastoon vuosittain. Yleisesti tunnettu tosiasia on se, että prostituti-ioniliikkeen harjoittajat kaikissa suurissa kaupungeissa maksavat tuhansia dollareita vuodessa politikoitsijoille ja poliiseille ja joskus muillekin kaupungin hallituksen jäsenille, että saavat siten häiritsemättä harjoittaa liikettään.

Ja että tätä liikettä "sivistyksen vartijat" suojelevat, siihen on olemassa runsaasti todistuksia joka kädellä. New Yorkin poliisitoimiston kirjoissa sanotaan, että prostituti-ionilaitoksia Manhattanissa tammik. ensi päivästä elokuun ensi päivään 1912 oli sata kaksitoista. Tutkijatoimikunta löysi prostituti-ionilaitoksia samalla aikaa samalta alueelta kahdeksan sataa ja kahdeksan. Verrattuna poliisitoimiston ja tutkijatoimikunnan tilastoja toisiinsa on niiden ero poliisipiirittain seuraava: Kuudennessa poliisipiirissä ilmoittavat poliisit pahepesiä olevan kahdeksan ja tutkijat löysivät niitä kahdeksantoista; viidennessätoista poliisipiirissä poliisit ilmoittivat yhdeksän, tutkijat kuusikymmentäviisi; kahdennessakymmenessätoisessa poliisipiirissä poliisit ilmoittivat kymmenen, tutkijat sata kahdeksantoista; kahdeskymmeneskuudennessa poliisipiirissä poliisit ilmoittivat kuusitoista, tutkijat sata kolmekymmentäkolme. Vuokra-asarmeissa poliisit ilmoittivat olevan kolmesataaneljäkymmentäyhdeksän ja tutkijat löysivät niitä tuhatsataseitsemänkymmentäkaksi.

Pahepesien pitäjät myöskin itse usein omistavat kiinteistöjä, ja näiden paikkojen ostaminen ja myöminen on myöskin järjestetty tuottava liike. Osakkeiden hinnat nousevat ja laskevat sen mukaan kuinka hyvin prostituti-ioniliike kulloinkin kannattaa. Yleinen mielipide ja hallituksen jäsenten suosio tai epäsuosio vaikuttaa pian osakemarkkinoihin. Juuri ennen peluri Rosenthalin murhaa olivat osakkeiden hinnat tavattoman korkeat, murhan jälkeen ne ovat laskeneet.

Ja ketkä ostavat ja myyvät osakkeita tähän liikkeeseen ja ketkä vuokraavat huoneita niille, jot-

ka tätä liikettä harjoittavat? Eivät suinkaan joka tapauksessa ne ihmiset, jotka tunnetaan "huonojen ihmisten" nimellä. Samat ihmiset, jotka vuokraavat talojaan prostituutionliikkeen harjoittajille useinkin istuvat kirkossa lähinnä jumalan alttaria ja lähettävät hartaimmat rukouksensa taivaaseen, että jumala johdattaisi ihmiset pois synnin teiltä. Joko tietensä tai tietämättään "hyvät" ihmiset yhtä hyvin kuin "pahatkin" ihmiset hyötyvät prostituutionista. Ja liike, pysyäkseen tuottavana, tarvitsee yhä uusia ja uusia uhreja. Tuhansia, kymmeniätuhansia ja satojatuhanisia nuoria viattomia tyttöjä uhrataan sille joka vuosi. Ja huolimatta kaikista laillisista toimenpiteistä, ja armelijaisuusyhdistysten ja kristillisten seurojen pelastustoimenpiteistä, prostituutionliike yhä kasvaa, vieden yhä useamman uhrin joka vuosi. Samalla aikaa kuin kuusi viatonta uhria saadaan pelastetuksi kuusi sataa syöstään auttamattomasti kurjuuden alimpaan kuiluun. Kuvaavana todistuksena siitä kuinka toivotonta tuo pelastustyö nykyisen järjestelmän vallitessa on, on erään papin tunnustus, joka on kymmenen vuotta toiminut sellaisen pelastusyhdistyksen jäsenenä Etelässä. Kymmenen vuotta taisteltuaan prostituutionliikettä vastaan hän vihdoinkin on nähnyt taistelun turhaksi. Hän väittää, että tälle kysymykselle ei löydy mitään mahdollista ratkaisua ja että tämä pahe ei tule koskaan vähentymään, vaan sen sijaan kasvamaan ja että sitä ei koskaan voida hävittää. Jos otaksuttaisiin, että nykyinen yhteiskuntajärjestelmä tulee edelleenkin pysymään, niin silloin olisi pappiparka aivan oikeassa, ja ihmiskunta, kaikesta edistyksestään huolimatta olisi tuomittu hukkumaan

Johannes Sloan
Kirous

paheisiinsa. Mutta niin onnettomasti ei asianlaita kuitenkaan ole. Vanhentuneen yhteiskuntajärjestelmän kukistuttua kukistuvat myöskin sen järjestelmän synnyttämät paheet, niiden mukana prostitutsi-oninkin.

On uudelleen ja uudelleen todistettu, että prostitutsionin ja tyttökaupan kasvamiseen on syynä tuotannon välineiden yksityisomistusoikeus ja liikevoitto. Liikevoiton tähden työläistyttöjen täytyy tehdä nälkápalkoilla työtä ja joutua

avuttomina tyttökaupanharjoittajien uhreiksi. Liikevoiton tähden prostitutsioniliike kasvaa. Kun yksityisomistusoikeus ja sen mukana liikevoiton mahdollisuus poistuvat, silloin poistuu pääasialliset syyt prostitutsiooniinkin. Ja sen jälkeen poistuvat kaikki ne syyt jotka nykyisessä yhteiskunnassa toiselta puolen synnyttävät prostitutsionin tarpeen. Ja silloin häviää prostitutsioni itsestään.

Selma Jokela.

Syndikalismi, industrialinen unionismi ja sosialismi

IV. SABOTAGE VALLANKUMOUKSELLISENA ASEENA.

Sabotage johtuu ranskalaisesta sanasta "sabot", puukenkä. Harjoittaa sabotagea on siis olevinaan: tehdä työtä puukenkämäisesti. Ensikerran tämä sana luultavasti esiintyi Ranskan työväenyhdistysten kongressissa v. 1897. Kongressi käsitteli m. m. boikottauskysymystä ja sitä keinoa, jota brittiläiset unionit olivat harjoittaneet, joka tunnettiin nimeltä "Ca canny", käy hiljaan. Lausunnon laatijat, Emile Pouget ja Paul Delasse, molemmat kuuluisia anarkisteja, koettivat saada tälle skotlantilaiselle sanalle jotain vastaavaa ranskan kielessä ja keksivät "sabotage"-sanan.

Sabotage saattaa olla väkivaltainen tai rauhallinen. Se saattaa käsittää omaisuuden hävittämistä tahi ei. Se voi perustua laittomiin tekoihin tahi ei laittomiin. Se saattaa käsittää valeen puhumista tahi suoran totuuden lausumista. Sille tuskin löytyy rajoja. On sentähden melkein mahdotonta antaa sii-

tä vissää, tyydyttävää määrittelyä, vaikka me ymmärrämmekiu sen tarkoituksen.

Muutamia esimerkkejä: Parturit olivat Parisissa lakossa. Kun eivät saaneet muuten työnantajia taipumaan, heittivät joka yö postakaa liikkeen maalatuille seinille, jotta ne pilaantuivat, tulivat siivotoman näköiseksi. 2,200:sta parturiliikkeestä 2,000 joutui tällaisen menettelyn uhriksi vuosien 1902—1906 välillä. Työnantajat olivat monessa tapauksessa iloisia myöntymään työntekijäinsä vaatimuksiin, saatuaan ensin maksaa kalliit korjauskustannukset. — Puotipalvelijoille ja tarjoilijoille sopivana muotona on käytetty n. s. "avosuu"-tapaa. Esim. rohdoskauppaan tulee kunti ja tilaa reseptin mukaan lääkettä. Rohdonlaittaja kuiskaa, että samaa lääkettä saa yhdellä viidesosalla hintaa kun ostaa vain paria lääkelajia, joita muka resepti ei sinkertaisesti sisältääkin. Kunti